

БІЛІ ВОРОНИ

Виклик цивілізованій спільноті чи поклик серця? Свідомо зробили вибір чи заблукали? Мільйони жінок у світі визнали свою лесбійську ідентичність. Звідки ростуть ноги у цього явища, де шукати причини й які наслідки, – відповіді на ці одвічні запитання далі.

Лесбійство не є примхою XXI століття. Жінки були небайдужі одна до одної з давніх-давен, хоч інформація «про це» і не викладається на уроках історії в сучасних школах. Існує декілька фактів, які готові підтвердити дане твердження. Саме поняття «лесбійського кохання» пов'язують з давньогрецькою поетесою Сапфо, яка в VII–VI ст. до н. е. жила і творила на грецькому острові Лесбос, що в Егейському морі. У творчості поетеси чимало неоднозначних віршів, певно, присвячених одностатевому коханню між жінками. Також згадки про «особливий вид любові» знайдені серед літературних записів жителів Стародавнього Китаю. Крім того, за результатами вивчення древніх еротичних поем, деякі антропологи дійшли висновку, що лесбійство було прийнятним, і, можливо, навіть звичайним явищем в Період Хейан (VIII–XII ст.) в Японії.

Психічне відхилення, розбещеність, генетичний збій – як тільки не намагалися свого часу пояснити потяг до людини своєї статі. Сучасне суспільство почало ставитися до одностатевих зв'язків спокійніше і ярликів на них навішує значно менше, проте ясності це не додає. Загадка такого, здавалося б, неприродного вигляду людських взаємин, як і раніше, існує. Тим часом деяку ясність у «лесбійське питання» внести все ж можна. Виявляється, невдалі традиційні відносини підштовхують осіб прекрасної статі в обійми жінок. Такого висновку дійшли американські сексологи з медичного університету в Новому Орлеані.

Група фахівців досліджувала основні причини, що штовхають жінок до зміни сексуальної орієнтації. Учені протягом двох місяців проводили анонімне опитування серед 1500 дівчат віком від 18 до 43 років. В ході анкетування з'ясувалося, що 72 % жінок вибрали одностатеве кохання, тому що у них не склалися стосунки з чоловіками, причому в 12 % випадків вдалося укласти шлюб, в яких у них народилися діти.

Однією з найважливіших причин такого вибору є психологічна травма. Дитячі комплекси, глузування хлопчаків, невдалий перший сексуальний досвід з чоловіком, насильство, – ось лише декілька з них. Для таких жінок чоловік і його сексуальність є чимось ворожим або, навпаки, недосяжним. Тому вони починають шукати притулок в обіймах «своїх», а значить, безпечних і зрозумілих подруг, й з часом віддають перевагу в якості інтимних партнерів своїм одноплемінницям. 25 % дівчат стали лесбійками, оскільки отримували найвищу насолоду від сексу з жінками. Причини можуть бути будь-якими – від відсутності оргазму або нестачі ніжності з боку партнера до відсутності статевих зв'язків взагалі. Сучасний інформаційний простір насичений текстами про те, що жінки тонше відчують те, що потрібно іншій жінці. Додатковим мотивом у цьому випадку буває страх вагітності. Навіть просто думка про те, що небезпеки завагітніти від партнерки не існує, здатна дозволити жінці розслабитися, захотіти одностатєвого сексу і отримати від нього задоволення.

Також існує вірогідність звичайної цікавості, яка штовхає жінку на такий свого роду експеримент. Інтерес тут не стільки до суб'єкта, скільки до своїх власних відчуттів від взаємодії. Практика показує, що на це, при повному розумі й твердій пам'яті, зазвичай погоджуються досить вільнодумні жінки, які спокійно ставляться до своїх бажань, якими б дивними вони їм не здавалися.

Вагомий вплив на ще несформовану дівочу свідомість справляє данина моді. Коли з екрану телевізора і з рекламних плакатів чи не постійно показують, як дві пристрасні красуні обіймаються, з навушників дівочий голос співає, що їй «потрібна вона», та ще й Мадонна палко цілує Брітні Спірс, – більшість вирішить, що це круто, й згодом захоче долучитися до цього. Подібне явище носить переважно характер «роботи на публіку» і швидко минає.

Сучасна людина за своєю природою і правами ніби вільна у поглядах і діях, але утисків за свої нетрадиційні погляди все ж зазнає. Окрім славнозвісних гомофобів, існує чимало законних заборон, які обмежують свободу цих «особливих» громадян. До прикладу, 11 червня 2013 р. в Росії був прийнятий закон про заборону гомосексуальної пропаганди серед неповнолітніх, який став резонансним як в російському суспільстві, так і на рівні міжнародних політичних відносин. Через його вельми розмиті формулювання трактувати пропаганду гомосексуальної орієнтації можна як завгодно. Так, наприклад, пропаганда гомосексуальності законом заборонялася, але нічого не сказано про пропаганду гетеросексуальності. А це вже вказує на порушення рівноправності громадян.

У північній столиці РФ і зовсім діють куди більш жорсткі правила по відношенню до представників ЛГБТ-спільноти. 7 березня 2012 р. Законодавчими зборами Санкт-Петербурга були внесені зміни в закон про адміністративні порушення, згідно з якими за пропаганду гомосексуалізму передбачався штраф від 5000 рублів (приблизно 1600 гривень) для пересічних громадян і до 500 тис. рублів (майже 165 тис. грн) для юридичних осіб. Дії влади, що вживаються для заборони пропаганди одностатєвих стосунків, втілювалися в абсолютно абсурдних діях – заклади з назвою «Веселка» (що є символом секс-меншин) пропонували ліквідувати так само, як і зображення Петра I на тлі веселки.

Прийняття закону про заборону пропаганди викликало суспільний резонанс у світовому співтоваристві. Захід звинувачує уряд Росії в порушенні Європейської Конвенції про захист прав людини і Міжнародного пакту про громадянські та політичні права. Зокрема, законом антипропаганди російська влада порушила право на свободу вираження поглядів та громадських зібрань всіх громадян Росії, а не тільки представників ЛГБТ-спільноти.

Щодо України, то офіційно будь-які форми союзів для одностатевих пар законодавством не передбачені. Однак в українському суспільстві не припиняються дискусії з цього питання. У сучасному світі рівень демократичності суспільства вимірюється у тому числі через ставлення більшої його частини до суспільних груп, що становлять меншість, та до політики держави, спрямованої на забезпечення рівних прав для усіх громадян. Український ЛГБТ-рух є невід'ємною частиною інституціоналізації громадянського суспільства України. Його учасники є громадянами України, на яких поширюються усі права і свободи, закріплені в Конституції України.

22 березня 2011 р. на сесії Ради ООН з прав людини в Женеві Україна підтримала спільну заяву країн-членів про необхідність припинення насильства та порушення прав людини за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності. 20 квітня 2011 р. ООН рекомендовала для України «здійснити правовий захист одностатевих партнерств».

Уряд України не квапився з вирішенням даного питання, доки не зіткнувся з ним вже в іншій інтерпретації. Окремим важливим пунктом вимог ЄС до України для отримання безвізового режиму було внесення до Трудового кодексу правки, яка б «забороняла будь-яку дискримінацію у сфері праці, порушення рівності і прав можливості обмеження раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, а особливо гендерної ідентичності та сексуальної орієнтації».

Ухваливши 5 листопада 2015 р. у першому читанні Трудовий кодекс, депутати коаліції і опозиції навідріз відмовились вносити до нього антидискримінаційну поправку, чим створили перешкоду на шляху реалізації Плану дій щодо лібералізації візового режиму з ЄС.

Зрозуміло, що для слов'янина така річ, як нетрадиційна орієнтація, є дикою та незрозумілою. За оцінками експертів, в Україні через дискримінацію і недотримання прав людини зазнають страждань та незручності біля мільйона українців. Більшість вважає лесбійство за непотрібну надмірність. Але людина нової формації не дозволить обмежувати себе. Глобалізація значно вплинула на молодь України. І тепер ніякий закон чи думка спільноти не змінить позиції секс-меншин. Нещодавно в Києві у 2015 р. зіграли квір-весілля, чим створили прецедент в Україні. Столиця України – Київ – найбільш лояльне до ЛГБТ та найбільш заселене ЛГБТ-людьми в країні.

Думати, що це погано чи нормально, – особисте право кожного, але, виносячи вирок, варто пам'ятати, що кожен з нас – вільна людина. Одностатеві стосунки нічим не відрізняються від «звичайних». Просто дві людини зустрілися і полюбили один одного. А хто вони – хлопці чи дівчата, не має суттєвого значення.